

**Livet, ass. (Et innlegg om
skrivesperre og samlivsbrudd)**

Det er januar, det er søndag, det er morgen. Jeg ligger i

sofaen og lar solskinnet vaske vekk alle vinterens vanskelige hverdagsfrustrasjoner. Sollyset sprenger seg inn i hjerne og hjerte helt til sjelen min har flere nyanser enn grå. Jeg har hatt et tøft år. Jeg har blitt alenemor og lært meg nye triks for å overleve.

2017 var da jeg falt og innså at mange sto klare til å ta i mot meg. Året jeg skjønnte betydningen av å puste med magen, lærte meg å be om hjelp og enda viktigere: ta i mot utstrakte hender. Jeg har aldri sovet så lite, sørget så mye eller følt meg så sterk og full av mestring.

Dessverre har bloggen fått lide litt den siste tiden. Det har vært mørkt. Slitsomt. Jeg grudde meg til jul. Jeg mistet alle ordene og pådro meg en aldri så liten skrivesperre. Men nå hører jeg at fuglene utenfor kvitrer om vår og nye tider! Og ikke minst har jeg uendelig mye å være takknemlig for.

Uansett.

Livet mitt ligger foran meg som en eneste stor og blank

skøyteis!

Nå må jeg bare lære meg å gå på skøyter. ☐

Takk for at du leser! Ordene er ingenting uten deg i andre enden. <3

«Let it go»

«The snow glows white on the mountain tonight

*Not a footprint to be seen
A kingdom of isolation
And it looks like I'm the queen
The wind is howling like this swirling storm inside
Couldn't keep it in, heaven knows I tried.*

*Don't let them in, don't let them see
Be the good girl you always have to be
Conceal, don't feel, don't let them know
Well, now they know
Let it go, let it go
Can't hold it back anymore*

*Let it go, let it go
Turn away and slam the door
I don't care
What they're going to say
Let the storm rage on
The cold never bothered me anyway*

*It's funny how some distance
Makes everything seem small
And the fears that once controlled me
Can't get to me at all
It's time to see what I can do
To test the limits and break through
No right, no wrong, no rules for me
I'm free*

*Let it go, let it go
I am one with the wind and sky
Let it go, let it go
You'll never see me cry
Here I stand and here I'll stay
Let the storm rage on*

My power flurries through the air into the ground

*My soul is spiraling in frozen fractals all around
And one thought crystallizes like an icy blast
I'm never going back, the past is in the past»*

(Tekst lånt fra filmen «Frozen»)